

Ochtendrituelen

Door WilFab

WilFab (1957) kwam in 2018 bij de nachtopvang van Perspektief terecht. Sinds februari 2019 heeft hij weer een eigen woning. WilFab werkt bij Perspektief Werkt en neemt ons via deze columns mee in zijn ervaringswereld.

Morgenstond heeft goud in de mond
Fris en fruitig begin
Wakker worden!!!

Elke plaats waar mensen samenzijn heeft z'n eigen rituelen.
Dat geldt zeker voor de ochtend, die toch echt het begin van de dag inluidt.

Op de Spoorsingel vormt de "wekdienst" het begin van de nieuwe dag.
De wekdienst bestaat uit mensen van de nachtdienst die ieder een eigen manier hebben om onze welverdiende rust te komen verpesten.
De ene roept: "Mensen 0700 uur" en klopt op de deur.
De ander roept: "Goejemôôôge" en tikt op de deur. Je kunt aan hun tekst al horen of ze een goede nachtdienst hebben genoten; meestal wel maar soms ook niet.
Om 07.30 herhaalt dit ritueel zich en dan is het echt tijd om op te staan.

Wij van de "kneuzenkamer" zijn voor 7 uur meestal al wakker, en aan ons is het proza van de nachtdienst dus niet besteed.
Ik denk wel eens: "lekker puh, ik ben al wakker" en wens de nachtdienst goedemorgen.
Dan volgt de run op de douches want wil je fris en fruitig aan de dag beginnen is een douche een goed begin.

Als je geluk hebt is de douche nog vrij en kun je heerlijk de nachtelijke luchtjes van je afspoelen.
Heb je pech dan is er iemand die je voor is en moet je wachten.

Nou is wachten niet m'n sterkste punt en na 2 keer voor niets te hebben gelopen besluit ik me dan maar fris te wassen bij de wasbak in onze kamer. Dat levert nog wel eens wat wateroverlast op, hetgeen me door mijn kamer-genoten niet altijd in dank wordt afgenomen. Een natte sok is namelijk niet altijd lekker en "gadverdamme nat" is daarvan het gevolg.

Na het douchen volgt het aankleden en om ± 07:30 is het voor mij en één van de kamerbewoners tijd voor de 1e sigaret.

Zon, wind, regen en kou houden ons niet tegen om buiten aan onze verslaving toe te geven.
We zijn niet de enigen en de rookplaats rochelt en hoest zich een nieuwe dag binnen.
Je waant je soms bij de zeehondencreche in Pieterburen maar dit is toch echt Delft.

De enige woorden die je hoort zijn "goede (kuch) morgen" en "hoe (rochel) gaat het".
Daarna weer snel naar binnen.
Op de kamer even bed rechtekken en zorgen dat er geen tassen en fratsen meer op de grond staan. Dit ivm de schoonmaakdienst die de vloeren netjes houdt. (zeggen ze).

Dan: het hoogtepunt van de ochtend: Het ontbijt. Bij het ontbijt is er een woonbegeleider die de door jou gevraagde bestelling klaarmaakt en op een bordje schuift zodat je het mee kunt nemen naar de eettafel.

Niks mis mee zou je zeggen maar het heeft iets van kinderachtigheid. Waarom zou ik m'n eigen brood niet smeren? Hygiëne, is het antwoord maar de SP (sociaal pension) doet het wel zelf.
Het beleg is bijna altijd hetzelfde, met dit verschil dat de plakjes van de kaas zo dun zijn gesneden dat je ze als geelfilter voor je fototoestel kunt gebruiken.

De gehandschoende handen (zwart of ziekenhuisblauw) vormen een vast onderdeel v/h ontbijtritueel; lekker wel die talkpoeder op je brood. Nee, hier doe ik niet aan mee.

Om 08.30 volgt het laatste ochtendritueel; Iedereen van de nachtopvang wordt verzocht het pand te verlaten.
Dit was het laatste stukje ochtendritueel op de Spoorsingel voor vandaag
Maar maak je niet druk; Morgen is er weer een nieuwe dag

Wek ze
WilFab